Број: [redacted]/2025-01

Жалбена комисија судова, у већу састављеном од Мире Ђорђевић, председника већа, Ирине Ристић и Драгице Вранић, чланова већа, решавајући по жалби [redacted], изјављеној против решења председника [redacted].2025. године, на основу члана 142 и члана 144 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05...13/2025-одлука УС и 19/2025) и члана 136 Закона о општем управном поступку ("Сл. гласник РС“ бр. 18/16...2/2023 – одлука УС), ради остваривања права на зараду, на седници одржаној дана [redacted].2025. године, донела је

Р Е Ш Е Њ Е

УСВАЈА СЕ жалба [redacted], **ПОНИШТАВА** решење председника [redacted].2025. године и предмет **ВРАЋА** првостепеном органу на поновни поступак.

О б р а з л о ж е њ е

Решењем председника [redacted].2025. године, ставом првим диспозитива, државном службенику [redacted], запосленој у [redacted], на радном месту на извршним предметима, умањена је зарада за месец април у вредности од 50 % нето износа и то за дане [redacted]. и [redacted].2025. године, из разлога што је иста наведених дана ступила у целодневни штрајк уз обезбеђење минимума процеса рада. Ставом другим диспозитива, наложено је Служби рачуноводства да поступи у складу са ставом један изреке овог решења приликом обрачуна зарада за месец април 2025. године.

Против наведеног решења, [redacted] је благовремено изјавила жалбу из свих законом предвиђених разлога. Навела је да је наведено решење неправилно и незаконито, будући да у поступку доношења доносилац решења није омогућио учешће државном службенику у поступку о чијим правима и интересима је у конкретном случају одлучено како би се изјаснио о чињеницама и доказима које је доносилац имао у виду приликом доношења одлуке. Поред тога, доносилац у образложењу није навео доказе које је извео ради утврђивања чињеница одлучних за доношење одлуке, нити се из диспозитива, као ни образложења може закључити: у ком звању је распоређен државни службеник на радно место и по ком основу, као ни коефицијент, платна група и платни разред, ни правни основ по коме су исти утврђени за државног службеника у односу на кога је донето решење, као ни износ у коме државни службеник „не остварује право на зараду“ за предметне дане обуставе рада. Приликом доношења побијаног решења првостепени орган није навео на основу којих доказа је на несумњив начин утврдио да је државни службеник учествовао у штрајку, нити му омогућио да се о томе у поступку доношења решења изјасни. Жалбом је истакнуто да је побијано решење донето супротно одредби члана 141 Закона о општем управном поступку јер се засница на непотпуно и нетачно утврђеном чињеничном стању, донето је на основу неправилно спроведеног поступка уз онемогућавање државног

службеника да у поступку доношења учествује, при чему није наведено да ли су испуњени услови за доношење решења у скраћеном поступку, нити су наведене одредбе закона које доносиоца евентуално овлашћују да у оваквом поступку доноси решење, а што је био дужан да учини, имајући у виду да је донето решење којим ускраћује право које државни службеник остварује по основу рада и које се тиче егзистенције државног службеника. Истиче да је диспозитив нејасан и супротан ставу 3 члана 141 Закона о општем управном поступку, будући да је доносилац био дужан да прецизно означи у ком износу државни службеник не остварује право на зараду за наведени рад. Образложење решења не садржи чињенично стање и доказе на основу којих је оно утврђено, разлоге који су били одлучујући код оцене сваког доказа, прописе и разлоге који с обзиром на утврђено чињенично стање упућују на одлуку као у диспозитиву. Из тог разлога је неправилно примењен и процесни и материјални закон у доношењу побијаног решења. На крају је истакнуто да у диспозитиву и поуци о правном леку није наведен податак да жалба нема одложно дејство, што се ставом другим диспозитива налаже руководству да умањи зараду као и да је донета одлука да жалба не одлаже извршење. Ово имајући у виду да жалба у управном поступку има одложно дејство, те да само у изузетним случајевима она не одлаже извршење решења. Предлаже да Жалбена комисија судова поништи жалбом побијано решење.

У одговору на жалбу, првостепени орган је остао код разлога из образложења ожалбеног решења и предложио да Жалбена комисија судова одбије жалбу као неосновану.

Након оцене навода жалбе, ожалбеног решења, одговора на жалбу и достављених списа, Жалбена комисија судова је нашла да је жалба основана.

Према образложењу ожалбеног решења, првостепени орган је на основу члана 3, 4 и 140 став 1 Закона о државним службеницима („Службени гласник РС“ бр. 79/05…13/2025-одлука УС и 19/2025), на основу члана 7 став 3 Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС„ број 62/2006…19/25) и члана 14 став 2 Закона о штрајку, поступајући по упутству Високог савета судства број 021-05-38/2025-01 од 17.03.2025. године, донео одлуку да се државном службенику [redacted], која обавља послове на извршним предметима, умањи зарада за месец април 2025. године у вредности од 50 % нето износа и то за дане [redacted]. и [redacted].2025. године, из разлога што је иста наведених дана обуставила рад у просторијама послодавца, тј. ступила у целодневни штрајк уз обезбеђење минимума процеса рада, као и уз обављање послова које и превазилази минимум процеса рада, а што је утврђено из службене белешке управитеља писарнице [redacted].2025. године.

Председник [redacted] је донео Одлуку [redacted].2025. године, на основу члана 3 Судског пословника („Службени гласник РС“ број 110/2009…18/2022), о обезбеђивању минимума процеса рада у време штрајка запослених у [redacted] и Одељењима суда. Овом Одлуком, чланом 1., је утврђен начин обезбеђивања минимума процеса рада за време штрајка запослених у [redacted] који је најављен одлуком Синдиката судске власти, донетој на електронској седници Главног одбора одржаној 11.03.2025. године због неиспуњавања захтева за побољшање материјалног положаја запослених на основу члана 2 став 2 Закона о штрајку. Чланом 2. Одлуке, предвиђено је да се у циљу обезбеђивања несметаног рада суда утврђује минимум процеса рада и то: поступање у предметима у којима се поступак

спроводи по члану 308 Закона о прекршајима, поступање по наредбама за довођење и општим наредбама, поступање у предметима у којима се поступак води према малолетним лицима и поступање у предметима у којима се поступак води због прекршаја из области Закона о спречавању насиља у породици. Чланом 3. Одлуке, предвиђена је препорука председника суда да се странке и адвокати који долазе ван подручја овог суда не враћају, већ да се саслушају, као и да се странкама које дођу да плате казну исто и омогући. Чланом 4. је предвиђено да ће се ради утврђивања права на зараду сачинити евиденција о запосленима који су учествовали у штрајку, а чланом 5 је предвиђено да ова одлука ступа на снагу даном доношења и да ће се примењивати док траје штрајк, а биће објављена на огласној табли. Ова одлука истакнута је на огласну таблу суда [redacted].2025. године, а скинута са огласне табле суда [redacted].2025. године.

У [redacted] вођена је евиденција запослених који су били у штрајку, тако да је под бројем 29 уписана жалиља, као члан Синдиката судске власти, те је евидентирано да је [redacted]. и [redacted].2025. године била у штрајку. У одвојеној колони, која је предвиђена за евидентирање броја сати који се одбија од зараде за април 2025. године, поред имена жалиље је уписано 8.

Списима предмета је прикључен извештај управитеља писарнице [redacted].2025. године, састављен по наредби председника суда од [redacted].2025. године, којим извештава председника суда о томе да су референти и намештеници суда, који су се изјаснили да желе да штрајкују [redacted]. и [redacted].2025. године, као и [redacted]., [redacted]. и [redacted].2025. године у време трајања штрајка Синдиката судске власти, поштовали минимум процеса рада, односно упркос обустави рада повремено су радили и обављали послове који превазилазе минимум процеса рада.

По оцени Жалбене комисије судова, основани су жалбени наводи да се ожалбено решење заснива на погрешно и непотпуно утврђеном чињеничном стању на коме је заснована одлука првостепеног органа, што ожалбено решење чини незаконитим, с обзиром да утврђено чињенично стање из образложења ожалбеног решења не упућује на одлуку из диспозитива, а што чини битну повреду повреду члана 141 тачка 4 Закона о општем управном поступку и што је довело и до погрешне примене материјалних прописа при одлучивању о праву жалиље.

Према члану 14 став 2 Закона о штрајку („Службени лист СРЈ“ број 29/96 и „Службени гласник РС“ број 101/05 и 103/12) запослени који учествује у штрајку остварује основна права из радног односа, осим права на зараду, а права из социјалног осигурања - у складу с прописима о социјалном осигурању.

Према члану 7 став 2 и 3 Закона о платама државних службеника и намештеника („Службени гласник РС“ број 62/06...19/2025), основна плата припада државном службенику који ради пуно радно време или радно време које се сматра пуним радним временом. Државни службеник који не ради пуно радно време има право на основну плату која је сразмерна дужини његовог радног времена.

Ради остварења права на зараду у складу са законом, послодавац је дужан да води евиденцију о радном времену и његовом коришћењу, на основу члана 24 став 1 Закона о

евиденцији из области рада („Службени лист СРЈ“ број 46/96, „Службени гласник РС“ број 101/05, 36/2009) који обавезује послодавца да у евиденцију о зарадама запослених лица уписује, између осталих обавезних података часове обуставе рада због штрајка.

Председник [redacted] је одлуком од [redacted].2025. године одредио извршавање којих послова ће у [redacted] бити обезбеђен минимум процеса рада за време трајања штрајка који је био организован [redacted]., [redacted]. и [redacted].2025. године. Како председник суда није одлучио ко ће у [redacted] те послове обављати за време штрајка, односно који су запослени и поред тога што су у штрајку дужни да раде, произлази закључак да су послове којима се обезбеђује минимум процеса рада дужни да обављају сви запослени. У извештају управитеља писарнице од [redacted].2025. године је наведено да је жалиља, која се изјаснила да штрајкује [redacted]. и [redacted].2025. године у време штрајка Синдиката судске власти, поштовала минимум процеса рада, односно „упркос обустави рада повремено радила и обављала послове који превазилази минимум процеса рада“. Из приложене евиденције се може утврдити да је жалиља штрајковала [redacted]. и [redacted].2025. године, што би значило да тих дана није радила, али да јој од зараде за април 2025. године треба одбити нето зараду за 8 сати рада, као да је сваког дана када је штрајковала радила половину радног времена.

По оцени Жалбене комисије судова је нејасно на основу којих чињеница и доказа је првостепени орган закључио да жалиља на дане [redacted]. и [redacted].2025. године није радила укупно 8 сати, те да јој за та два дана на основу члана 7 став 3 Закона о платама државних службеника и намештеника треба обрачунати сразмерно умањену зараду од 50 %.

Имајући у виду изнето, Жалбена комисија судова је на основу члана 171 став 3 Закона о општем управном поступку, одлучила као у диспозитиву решења.

У поновном поступку, првостепени орган је дужан да у свему поступи по примедбама из овог решења, па након правилно и потпуно утврђеног чињеничног стања и правилне примене материјалног права донесе ново на закону засновано решење у коме ће дати ваљане разлоге за своју одлуку.

Упутство о правном средству:
Против овог решења може се покренути управни спор подношењем тужбе Управном суду, у року од 30 дана од дана достављања решења.

Председник већа

Мира Ђорђевић

ДН-а
- [redacted] – 2 примерка, од којих један доставити жалиљи
-Архиви